

Strategia vizio por UEA

Analizo kaj rekomendoj de la Komisiono pri Strategiaj Demandoj
(marto, 2012)

Kian strategion ni bezonas?

Ekzistas diversaj modeloj de strategia plano. En firmaoj kaj organizoj kun forta hierarkia strukturo, tiu plano koncernas unuavice la estrojn – tiuj kiuj povas ordoni al la subuloj, kion fari, kaj kiuj povas decidi pri la utiligo de rimedoj homaj, financaj, ktp. Tia strategio similas al la plano de milita kampanjo. Ĉar ekzistas la strukturaj rimedoj por efektiviĝi ĝin, la plano povas (kaj eĉ devas) esti tre konkreta, kaj verkita esence por interna uzo. Ĝi ankaŭ ne bezonas motivi au inspiri la ordinarajn dungitojn, ĉar ili kutimas obei la decidojn de la estroj.

UEA ne estas tia organizo. Ĝi ne havas fortan hierarkion, kaj multaj el ĝiaj agadoj estas prizorgataj de volontuloj, tial malutilus ordoni al ili kvazaŭ al dungitoj. Krome, la kulturo de Esperantujo ĝenerale estas tre individueca, bazita sur personaj elektoj kaj konvinkoj, kaj rezista al strikta organizado. El tio fontas ankaŭ la granda diverseco de la movado – “kvazaŭ kompleksa sunsistemo, kun planedoj kaj asteroidoj kun plej diversaj (mal)grandecoj, itineroj, fortoj kaj movokapabloj, sufiĉe koliziemaj aŭ male ignoremaj inter si” (J.A. Vergara).

En tia organizo, strategia plano devas ludi ankaŭ edukan kaj inspiran rolon. Oni ne povas atingi unuecon per desupra decidado kaj ordonado; maksimume, oni povas krei vizion, strukturon kaj programon kiuj allogas kunlaborantojn. Kompreneble, tiuj kunlaborantoj bezonas ankaŭ gvidon, do oni ne povas malhavi konkretajn, praktikajn detalojn por la realiga laboro. Sed oni bezonas investi pli da tempo kaj atento en komunikadon kaj kundiskutadon, ol necesas en hierarkia kunteksto.

Tiu ĉi dokumento do celas prezenti ĝeneralan kadron por la strategio de UEA, kun la celo stimuli tian kundiskutadon. Por resti konciza kaj facile trarigardebla, ĝi ne multe traktas la praktikajn detalojn, kvankam la Komisiono klare konscias pri la bezono okupiĝi pri ili. Al tio ni planas dediĉi nin en la venontaj monatoj. Intertempe, ni esperas ke niaj proponoj naskos diskutojn kiuj pliriĉigos nian komprenon de la defioj kaj potencialoj kiujn alfrontas UEA.

La kernaj agadkampoj

Ekzistas jam tradicia listo de laborkampoj kaj respondecoj en UEA, ekzemple “landa agado,” “eksteraj rilatoj,” “kongresoj” ktp. Pli ĝenerale, oni ofte distingas inter agadoj por “informado,” “instruado” kaj “utiligo” de Esperanto. Tiuj dividoj certe plu havas

utilon. Tamen, en niaj diskutoj ni venis al nova, kvaropa etikedaro por la ĉefaj agadkampoj de la Asocio: **konsciigo, kapabligo, komunumo, kaj kunordigo.**

Komunumo estas iusence la kerno de la tuto. Temas pri la kompleksa reto de interhomaj rilatoj, kulturaj tradicioj, organizoj, aranĝoj, komunikiloj kaj tiel plu kiuj donas al Esperanto ĝian vivon. UEA ne estas identa kun tiu komunumo, sed ĝi ludas tre gravan rolon en ĝi, praktike kaj simbole. *Praktike*, UEA celas, kiel diras ĝia Statuto, “faciligi ĉiuspecajn spiritajn kaj materiajn rilatojn inter la homoj,” t.e. krei kondiĉojn por fruktodona komunikado kaj kunagado pri plej diversaj temoj kaj por plej diversaj (homamaj, teramaj) celoj. *Simbole*, UEA estas portanto kaj evoluiganto de la esperantista idearo, kiu disvolviĝas kaj adaptiĝas ĉerpante el la kulturaj fluoj de la monda socio. Ambaŭrilate, la graveco de UEA fontas el ĝia kapablo arigi *grandan nombron da homoj el multaj landoj* kaj el ĝia atingo de *alta nivelo organiza, lingva, kultura kaj intelekta*. Necesas atenti ambaŭ kriteriojn, la kvantan kaj la kvalitan, pensante pri la strategiaj prioritatoj de la Asocio.

Kapabligo kovras ĉiujn agadojn, kiuj celas helpi la homojn partopreni pli aktive kaj profunde en la vivo de la komuumo. Temas ne nur pri instruado de la lingvo je diversaj niveloj, sed ankaŭ pri kultura kaj interkultura klerigado, kaj pri aktivula trejnado diversspeca kaj diverscela. Grandparte, tiu kapabligado okazas en neformalaj kadroj, ekster la sistemoj de ŝtataj lernejoj, universitatoj, profesiaj kursaroj ktp. Pli kaj pli ofte, ĝi okazas almenaŭ parte per Interreto. Ni ĉiuj scias, ke tiu vojo al plena esperantistiĝo estas serpentuma kaj malebena; multaj potencialaj uzantoj de la lingvo laciĝas kaj perdiĝas dumvoje. UEA portas respondecon pri la starigo de internaciaj normoj de lingvokono kaj kulturkono, pri la trejnado kaj subtenado de instruistoj tutmonde, pri la eldonado de valoraj lerniloj kaj referencverkoj, kaj tiel plu. Historie, tiu agado ne okupis centran lokon en la strategio de la Asocio; estonte, ĝi devos.

Konsciigo aludas al ĉiuj manieroj prezenti la realaĵojn kaj la valorojn de la Esperanto-komunumo al homoj, kiuj ankoraŭ ne kapablas sperti ilin persone. La celataj efikoj de konsciigo povas esti tre diversaj. Veki intereson aŭ simpatian pri Esperanto, ĝiaj historio kaj idearo; pensigi pri la realeco de lingvaj baroj kaj malegalecoj en la nuntempa mondo: prezenti ion interesan el nekonata kulturo (mencianta la rolon de Esperanto en la perado); inviti al partopreno en difinita kurso aŭ aranĝo – tiuj estas ekzemploj de praktika konsciiga laboro. Kvankam grava parto de tiu agado daŭre okazas sur loka aŭ nacia nivelo, la disvastiĝo de Interreto ege plifortigis ĝian internacian aŭ tutmondan dimension. Nepras trovi novajn manierojn kunlabori trans kulturajn kaj lingvajn limojn por ĝenerale altigi la nivelon de la konsciiga laboro, tiel ke la malfortaj landaj kaj lokaj movadoj lernu de la fortaj (kaj inverse), kaj la novaj aktivuloj lernu de la malnovaj (kaj inverse). En tia tutmonda kunagado, UEA devas ludi kernan rolon.

Per tio ni venas al la kvara agadkampoj, *kunordigo*. La uzantoj de Esperanto loĝas tre dise tra la mondo. Jen kaj jen ili fondas novajn grupojn, asociojn, ligojn, aranĝojn, periodaĵojn, retpaĝojn kaj tiel plu. En tiu diverseco kuŝas granda forto – sed ankaŭ

signifaj baroj al komunikado kaj kunlaboro. Jam de sia fondo en 1908, UEA okupas unikan lokon kiel la plej videbla kaj, efektive, *universala* organizaĵo de esperantistoj. Pro tiu difina trajto, ĝi vole-nevole devas lukti kun demandoj de demokrateco, inkluziveco kaj celtrafeco – ĉar ne ekzistas unueca difino de tio, kion la esperantistoj volas atingi per sia agado. Certagrade, la sukceso de UEA kuŝas en ĝia kapablo enteni diversajn konkurencajn vidpunktojn kaj tendencojn. Tial tre gravas la komunikaj fluoj en la Asocio, la travidebleco de la decidoj, la efikeco de la strukturoj, kaj la reputacio de la gvidantoj. Tiurilate la publikaj postuloj multe kreskis en la lastaj jaroj. Venis tempo por funda reripensado de niaj organizaj formoj kaj tradicioj, cele al la rekreo de UEA, por ke ĝi kapablu pluvivi kaj disflori tra dua jarcento.

Agado cele al kio?

La kultivado de la kultura, komunika, interhoma potenco de Esperanto estas esenca por UEA. Tamen, klarigi la valoron de tiu agado al neesperantistoj ne ĉiam estas facile, ĉar temas pri io tre multfaceta kaj plurnivela. Kiuj do estas la valoroj kaj ideoj, kiuj fundamentas la agadon por kaj per Esperanto? Kiel UEA difinas sin inter aliaj neregistaraj organizoj kaj civitanaj movadoj?

Ne eblas definitiva respondo al tiuj demandoj, ĝuste pro la kultura vivanteco de Esperanto. Kulturoj kreskas, adaptiĝas, transformiĝas responde al eksteraj kondiĉoj kaj internaj evoluoj. Certagrade, do, ĉiu maniero prezenti la agadon de UEA al homoj, kiuj nenion scias aŭ malmulte komprenas pri la reala funkciado de Esperanto, estos trosimpliga. Tamen ni devas provi fari tion, samtempe klarigante la direkton en kiu UEA volas stiri la memkomprenon kaj aktivecon de ĝiaj membroj.

Por tiu celdifina flanko de la strategio, la Manifesto de Prago restas fundamenta. Neniu alia celdeklaro de la lastaj jardekoj rikoltis tiel vastan reeĥon de la membroj, nek ampleksas tiel vastan gamon de temoj. Eble oni povus resumi tiun ĝeneralan direkton kiel “agado por justa, paca kaj daŭropova multlingveco tutmonde.” Kompreneble, en difinitaj cirkonstancoj oni povas emfazi iun aŭ alian faceton de tiu agado, ekzemple lingvaj rajtojn, lingvan demokration, aŭ efikan lingvo-instruadon. Gravus tamen konscii, ke ĉiuj tiuj konceptoj estas partoj de pli vasta vizio pri tio, kiel plej bone kondukti kiel civitanoj de multlingva mondo.

En pli frua raporto de la Komisiono pri Strategiaj Demandoj, ni proponis nomi tiun vizion “lingva justeco”. Jen kiel ni vortumis la vizion kaj mision de UEA en tiu raporto:

NIA VIZIO

Ni laboras por lingva justeco tutmonde. Nia celo estas mondo de multaj florantaj lingvoj kaj kulturoj, kie ĉies lingvaj rajtoj estas respektataj, kaj ĉiuj homoj povas komuniki kaj kunlabori libere, efike, kaj pace.

LA MISIO

Por realigi tiun vizion, ni laboras por:

- konsciigi la mondan publikon pri demandoj de lingva justeco, kaj ilia rilato al aliaj gravaj sociaj kaj ekologiaj demandoj;
- kontribui al la ellaboro de sistemoj kaj al la disvastigo de rimedoj kaj metodoj por lingve justa komunikado;
- kreskigi interkulturan konscion, komprenon, kaj kunlaboron tutmonde.

En tiuj agadoj, ĉiuj lingvoj estas gravaj kaj valoraj. Por faciligi egalecan kaj inkluzivan komunikadon inter malsamlingvanoj, ni subtenas la disvastigon kaj utiligon de la internacia lingvo Esperanto. Estante kreita por tiu difinita celo, kaj same atingebla kaj lernebla por ĉiuj, ĝi estas laŭ nia sperto plej justa kaj efika lingva rimedo por kunlaboro kaj interkompreniĝo inter homoj de malsamaj kulturoj.

Formulante tian misi-deklaron, ni volas prezenti UEA-n kiel organizon paralelan al aliaj konataj internaciaj asocioj, kiel Amnestio Internacia pri homaj rajtoj aŭ Monda Fonduso por la Naturo pri ekologia politiko. Efektive UEA estas la sola tutmonda organizo kiu okupiĝas pri la problemaro de lingvo-diverseco en ĉiuj aspektoj, ekde la konservado kaj revivigo de malgrandaj senŝtataj lingvoj ĝis la interna lingvo-politiko de EU kaj UN. Kompreneble, eblas lerni kaj uzi Esperanton sen rilato al tiuj demandoj, simple pro persona intereso, amikeco, aŭ eĉ profesia okupo. Tamen, en monda skalo la Esperanto-movado devas nepre engaĝi sin kun tiuj prilingvaj temoj politikaj, kulturaj, juraj, ekonomiaj, edukaj kaj simile — ne ĉiam por elekti iun flankon de la debato, sed por altigi la nivelon de la diskutoj kaj montri al pli kreaj alternativoj. Ni opinias, ke UEA devas roli kiel la gvida organizo sur tiu kampo, ideo kaj praktike, en la Esperanto-komunumo kaj ekster ĝi.

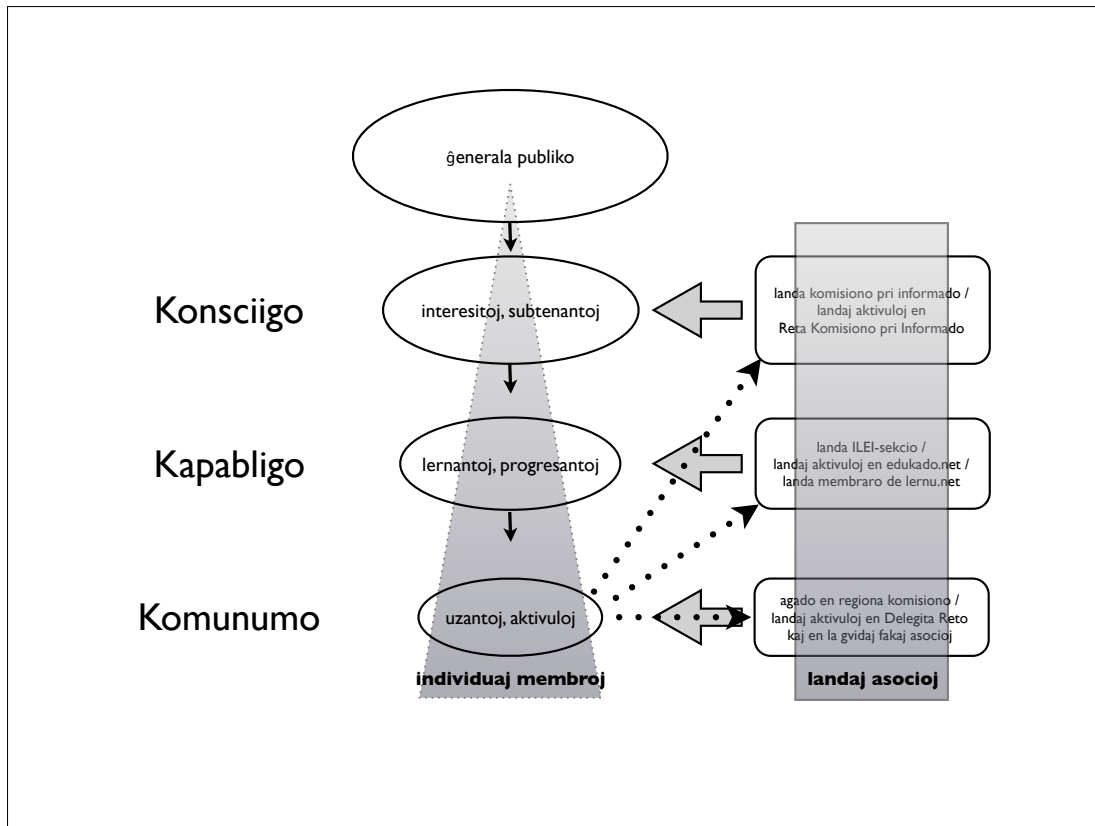
La membraro en la strategio

Kiel aliaj internaciaj organizoj, UEA devas kalkuli pri kotizoj kaj donacoj, pri la nombro de aktivuloj kaj la partopreno de la landaj kaj fakaj asocioj – tiuj faktoroj estas indicoj de ĝia propra bonfarto kaj la amplekso de ĝiaj rimedoj. Ĉiu strategio devas do konsideri la vojojn kaj rimedojn por kresko kaj aktivigo de la membraro, individua kaj asocia. Kiam strategio transformiĝas en laborplanon, oni devas ankaŭ fiksi konkretajn celojn kaj mezurilojn por pritaksi la progreson tiurilate.

La strukturo de UEA devenas de historia kompromiso inter asocio bazita sur individua membreco, unflanke, kaj aro de relative fortaj landaj asocioj kunlaborantaj je internacia nivelo, aliflanke. Kvankam politike oportuna, tiu strukturo ne faciligas strategian pensadon, ĉar landaj membraroj, movadoj kaj asocioj estas tre diversaj, kaj ideoj kaj agadoj ofte ne facile transiras de unu asocio al alia. Ankaŭ la individua membraro estas tre diverseca, ekde homoj kiuj ludas gvidan rolon en sia landa

movado ĝis homoj kiuj neniam partoprenas en lokaj kaj landaj aranĝoj kaj ne membriĝas en aliaj asocioj. Ĉe ambaŭ flankoj, la asocia kaj la individua, la gamo de motivoj, intereso, kapabloj kaj rimedoj estas tre granda – kaj ĝuste tiu gamo konsistigas la bazan forton de la Asocio. Atingi inkluzivan bildon pri ĝi, kaj formuli strategion kiu adekvate respondas al ĝiaj bezonoj kaj potencialoj, ne estas facila defio.

La diskutoj pri tiuj demandoj en la Komisiono naskis jenan diagramon, kiu celas montri la alfluan de novaj membroj kaj aktivuloj al UEA. Diversaj detaloj pliklariĝos, kiam ni prezentos niajn ideojn pri la diversaj agadkampoj; sed jam tuj evidentiĝas la *integriteco* de la membrostrukturo en nia strategia vizio. Se UEA bone prizorgos siajn agadkampojn, pli granda kaj pli aktiva individua membraro plifortigos la landajn asociojn, dum pli multnombraj kaj pli aktive kunlaborantaj landaj asocioj pligrandigos la individuan membraron.

La bildo indikas, kiel la individuaj membroj de UEA konsistigas nur malgrandan parton de la ĝenerala publiko, sed kreskas proporcie se oni rigardas la progreson tra la niveloj de esperantistiĝo. Precipe homoj en la lasta nivelo ("uzantoj, aktivuloj") pretas kaj kapablas kontribui al la laboro de la landaj asocioj, kiuj partoprenas en ĉiuj agadkampoj menciitaj ĉi-supre. ("Kunordigo" ne aperas ĉi tie, por ne tro kompliki la diagramon.) Strategie, do, UEA volas ne nur varbi membrojn sur tiuj tri agadkampoj, sed ankaŭ "peli" ilin al akiro de pli profunda lingvokapablo kaj pli

aktiva partopreno en la komunumo; kaj ĝi volas havi landajn asociojn, kiujn kontribuas konsekvence kaj kunordigite al ĉiuj tri agadkampoj.

Tiu skemo ilustras la kernan gravecon de “kapabligo” (instruado, trejnado, klerigado ktp) en la strategio de UEA. Ĝi ankaŭ pensigas pri la respondecoj, kiujn akceptas la landaj asocioj per sia aliĝo al UEA. Imagu, se ĉiu landa asocio devus formale deklari la kampojn, sur kiuj ĝi volas kunlabori, kaj ĉiujare raporti pri sia agado sur tiuj kampoj en rilato al la strategia plano de UEA. Tio estus unu maniero atingi pli da kohereco en la agado kaj pli bonan informfluan inter la diversaj asocioj. Espereble, ĝi ankaŭ helpus sproni la membrovarbadon por UEA mem.

Evidente, longperspektiva strategia celo devus esti tio, ke ĉiuj landaj asocioj estu egale aktivaj kaj sukcesaj sur ĉiuj agadkampoj. Necesas sobre pritaksi la efektivan situacion en la diversaj landoj, kaj klopodi sisteme plifortigi la malfortajn asociojn, diskonigi la spertojn kaj sciojn de la plej fortaj, kaj tiel iom post iom levi la tutan nivelon de la agado. Inter la mezuroj de sukceso devus nepre troviĝi, interalie, la kreskado de la individua membraro *kaj* la membraroj de la landaj asocioj. Indos malfermi dialogon kun la plej aktivaj landaj asocioj pri la difino de diversaj membro-kategorioj, kiuj plej bone respondas al la intereso kaj pagopreteco de la (varbotaj) membroj. Plie, UEA devos ellabori sistemon por spuri la progreson de siaj membroj al pli kaj pli aktiva partopreno en la komunumo kiel tuto. Ni bezonas ne nur pli multajn membrojn, sed pli engaĝitajn membrojn. Partopreno en kongresoj kaj aliaj aranĝoj, abonado de revuoj, aĉetado de libroj kaj diskoj, membriĝo en fakaj asocioj, trapaso de kursoj kaj ekzamenoj... tiuj estas kelkaj el la indikiloj, kiujn oni povus uzi por mezuri nian progreson al tiu strategia celo. Kaj kompreneble, je la plej aktiva nivelo, ni bezonas homojn kiuj organizas, informas, instruas, kantas, verkas... kiuj estas ne nur konsumantoj sed ankaŭ kreantoj de nia komuna kulturo.

La influo de eksteraj faktoroj

La klasikaj aliroj al strategia planado emfazas la pritaksadon de “ŝancoj kaj minacoj” en tiuj sferoj de la socia vivo, kiuj plej rekte tuŝas la agadon de la organizo. Tio estas tre malfacila defio en la kazo de tutmonda asocio kiel UEA. Evoluoj en unu lando povas esti tute malaj al tiuj en alia lando, kaj tre diversaj faktoroj povas influi la publikan sintenon pri demandoj de lingva justeco, aŭ pri Esperanto specife. Pri diversaj tendencoj ne eblas diri kun certeco, ĉu ili estas ŝancoj, ĉu minacoj. Prenu ekzemple la kreskantan uzadon de maŝina tradukado en la reto: tio certe helpas kreskigi konscion pri la multlingveco de la mondo, kaj eble eĉ nutras respekton kaj simpatian al aliaj lingvoj kaj kulturoj, sed ĝi povus samtempe malkuraĝigi aktivan lingvo-lernadon. En la nuna epoko de tutmondiĝo, ekzistas multaj similaj fenomenoj kiuj jen kondukas al pli da interkulturaj kontaktoj kaj kultura diverseco, jen akcelas kulturan unuformiĝon aŭ reciprokan miskomprenon.

En tiu kompleksa situacio, tamen, unu faktoro klare elstaras pro sia grandega influo al la vivo de la Esperanto-komunumo: la disvastiĝo de Interreto mem. Dum la tuta

ekzisto de la lingvo, neniuj teknika inventaĵo aŭ socia transformiĝo havis tiel profundan efikon sur ĉiuj agadkampoj kaj en ĉiuj landoj. Ne temas pri tio, ke tiu efiko estas nur kaj nepre pozitiva — kvankam, se paroli ĝenerale, la bilanco ŝajnas esti plusa. Simple, ni ne rajtas ignori la reton, aŭ trakti ĝin kiel nur flankan fenomenon en la strategio de UEA. Ĝi meritas sisteman atenton kaj kreaĵon utiligon en ĉiuj aspektoj de nia agado.

Aliflanke, kompreneble, ni devas gardi nin kontraŭ la tento obsediĝi de la reto, kvazaŭ niaj problemoj estus solveblaj per ĝusta apliko de teknika scio. En la fina analizo, Esperanto estas afero de homaj rilatoj, homaj deziroj kaj esperoj, homaj streboj, kaj la reto estas nur rimedo (aŭ rimedaro) por ties plenumo. Tial necesas pensi ne nur pri tio, kion ni povas atingi per la reto, sed ankaŭ kion ni *ne* povas atingi, aŭ povas pli oportune atingi per aliaj rimedoj.

Tiun konstaton la Komisiono enkonstruis en sia traktado de la kvar agadkampoj. Sur ĉiu kampo ni demandis nin, kion ni povus atingi en la venontaj kvin jaroj – kio estas la celinda vizio, kaj kiuj estas la plej prioritataj paŝoj, kiuj kreas bazon por postaj atingoj? Kaj poste: kiel plej bone uzi la reton kadre de tiuj prioritatoj? Tial sur ĉiu agadkampo oni trovas kvazaŭ du kolonojn de la strategio, unu retan, unu pli ĝeneralan. Ilin oni devas trakti kune, ne dise, ĉar unu devus apogi la alian (aŭ, se vi preferas arkitekturan bildon, ambaŭ necesas por porti la strategian arkon).

En tiu traktado, ni donis iom da atento al la necesaj organizaj rimedoj, kaj skizis ankaŭ kelkajn indikilojn kaj konkretajn celojn, kiujn oni povus uzi por mezuri la sukceson de la strategio. Pli detala laborplano tamen postulus multe pli da spaco (kaj esplorado), kaj ni taksis pli oportune lasi tion al posta etapo, por doni al homoj eblecon reagi al la ĝenerala formo kaj enhavo de ĉi tiu strategia aliro. Ĝi ne estas farita surbaze de iu apriora skemo, sed kreskis iom post iom el la diskutoj en la Komisiono, per retmesaĝoj, parolaj kunsidoj skajpe kaj kongrese, kaj la Strategia Forumo en Kopenhago. Espereble ĝia longa ĝermado helpis certigi, ke ĝi radikas firme en la grundo de la komunumo.

Agadkampo Konsciigo

Ni jam ĉi-supre skizis nian ideon pri la misio de UEA – la celaron, kiun ĝi prezentu al la ekstera mondo. Tiu celaro estus do la fundamento de ĉi tiu agadkampo, kaj ĝi havas du flankojn. Unu flanko konsistas en la klarigado kaj disvastigo de la koncepto “lingva justeco” aŭ “justa, paca kaj daŭropova multlingveco,” per kiu ni celas la komplekson de ideoj resumitaj en la Manifesto de Prago kaj traktitaj en la diversaj Nitobe-simpozioj, ekzemple. La alia flanko konsistas en informado pri Esperanto kiel reala, interesa lingva kaj kultura fenomeno kiu meritas respekton kaj simpatian. Ambaŭrilate, nia vizio atribuas al UEA gvidan rolon, pere de du sub-branĉoj aŭ organoj kiuj kunordigus la agadon internacie: plifortigita Centro por Esploro kaj Dokumentado (CED) kaj nova Reta Komisiono pri Informado (RKI).

CED estas organo de UEA, fondita en la kvindekaj jaroj, kiu havas internacian estraron de universitataj fakuloj, kaj respondecas interalie pri la lingvopolitika revuo LPLP, la Esperantologia Konferenco kadre de UK, kaj la bulteno *Informilo por Interlingvistoj*. CED tamen havas nek buĝeton, nek oficiston, nek propran retejon. En la lastaj jaroj ĝian terenon parte transprenis la usona fondaĵo ESF, kiu disponas pri ĉiuj tri rimedoj. Laŭ nia analizo, UEA devas ellabori pli aktivan strategion sur tiu kampo. Kiel organizo por lingva justeco, ĝi nepre bezonas organon kiu okupiĝas pri lingvopolitiko en vasta senco, kapablas respondi en informita kaj trafa maniero al evoluoj en la publika aŭ interregistara sferoj, kaj povas antaŭenpuŝi la pensadon pri tiuj demandoj en- kaj ekstermovade. Tio postulos relative modestan investon, sed ĝi devus fariĝi parto de la kerna buĝeto de UEA, ne io flanka kiu plene dependas de volontulaj fortoj por sia ekzisto kaj agado. Sur tia bazo, CED povus ampleksigi sian kunlaborantaron kaj entrepreni diversajn novajn agadojn, inkluzive de subvencipetado por esploraj projektoj rilate al lingva justeco, plia serio de Nitobe-konferencoj, kaj raportoj kaj libroj por diversnivela publiko. La propono ellabori "indekson de lingva justeco," iom diskutita en Kopenhago kaj nun prilaborata de internacia laborgrupo, povus aldoniĝi al tiu listo.

Okazis jam diversaj provoj en UEA kunordigi la informan agadon, ĝenerale per interkontaktigo de la landaj respondeculoj pri informado. Tio en si mem estas bona celo, sed ĝi ĉiam pli aŭ pli frue paneis pro la malrapida ritmo de la komunikado kaj la manko de klaraj celoj kaj strategio. Ni opinias, ke la reto nun prezentas al ni ĉiujn bezonatajn rimedojn por sukcesa tutmonda informa laboro en multaj lingvoj; plie, ĝi eĉ postulas la kunordigon de tiu laboro, ĉar nun ĉiu reta uzanto (krom en kazoj de registara cenzuro) havas aliron al informoj el multegaj landoj. La reto do fariĝu la bazo por la informa laboro. La Reta Komisiono pri Informado estus gvidata de homoj jam spertaj kaj aktivaj pri enreta informado, kaj ĝi respondecus interalie pri la ĉefaj retejoj de UEA, uea.org kaj esperanto.net. Tiu dua retejo bezonas plenan restrukturadon por ebligi multlandan kaj multlingvan kunlaboron, laŭ la koncepto de la paĝaro aktuale.info; ĝi eventuale povus eĉ transpreni ties teknikan strukturon, per interkonsento kun E@I kaj ESF. La celo estus kultivi komunumon de centoj aŭ miloj da kunlaborantoj en ĉiuj iom gravaj lingvoj de la reto, provizante ilin ne nur per teknikaj rimedoj kaj fidindaj informoj kaj argumentoj, sed ankaŭ per trejnado pri ĵurnalismo, retpaĝa redaktado, lobiado, reklamado, kaj simile.

En la ĉi-suba tabelo, ni resumas tiujn ideojn, kun iuj tre skizaj sugestoj pri konkretaj celoj por kvinjara periodo (laŭ la principo SMART: specifaj, mezureblaj, atingeblaj, realaj kaj trafaj). En strategia laborplano, ĉio ĉi estus multe pli detale ellaborita, por povi gvidi la laboron de diversaj aktivuloj kaj organizoj.

	ĜENERALA STRATEGIO	RETA EVOLUIGO
KONSCIIGO Kunordiga instanco: CED/Reta Komisiono pri Informado	Strategia vizio: UEA – portanto de Esperanto kiel movado kaj rimedo por justa, paca kaj daŭropova multlingveco tutmonde Ĉefa rimedo: CED – profesieca esplora-dokumenta fako de UEA, kun fokuso al lingva justeco kaj amaskomunikila strategio Ĉefaj agadoj: <ul style="list-style-type: none"> • Indekso de lingva justeco • Nitobe-konferencoj • Serio de lingvopolitikaj kaj kulturpolitikaj raportoj Kvinjaraj SMART-celoj: <ul style="list-style-type: none"> • Indekso: unua versio ellaborita por 34 OEKE-landoj (raporto en 2015) • Konferencoj: minimume du, kun 30-50 prestiĝaj partoprenantoj • Raportoj: 1-2 jare, diverslongaj, diverstemaj, eldonitaj rete kaj prese 	Strategia vizio: UEA – internacia bazo de la informa laboro kaj fonto de ĝisdataj, ĝustaj, modernstilaj informoj pri Esperanto en praktike ĉiuj lingvoj de la reto Ĉefa rimedo: Reta Komisiono pri Informado – novspeca komisiono kiu kunligas la plej aktivajn informaktivulojn ĉiulande Ĉefaj agadoj: <ul style="list-style-type: none"> • Du ampleksaj multlingvaj retpaĝaroj: uea.org, kun informoj pri UEA kaj ĝia agado, kaj esperanto.net, kun ĝeneralaj informoj pri Esperanto • Monata reta novaĵbulteno abonebla Kvinjaraj SMART-celoj: <ul style="list-style-type: none"> • Nombro de lingvoj (kresko ĝis 30) • Paĝvizitoj (kresko ĝis 1.000.000 monate) • Abonoj al monata bulteno (kresko ĝis 10.000)

Agadkampo Kapabligo

Ni jam pli frue konstatis, ke ĉi tiu agadkampo tradicie ne okupis centran lokon en la strategio de UEA; ĝenerale, oni lasis ĝian flegadon (sub la etikedo “edukado”) al la instruista asocio ILEI. Ni ankaŭ montris, ke tiu aranĝo estas strategie nepravigebla. La bonfarto de UEA, kaj de la movado ĝenerale, plene dependas de nia sukceso kapabligi la homojn uzi la lingvon aktive, ĝuste, klare, kaj ankaŭ kompetente partopreni sur la diversaj agadkampoj. Ne temas pri tio, ke ILEI ne meritas admiron kaj subtenon! Male, ni proponas, ke ĝi estu multe pli funde integrita en la strukturo de UEA, inkluzive de la buĝeto de la Asocio kaj la laboro de la Centra Oficejo. Al tiu ideo ni revenos post momento.

En la lastaj jaroj, du retaj projektoj akiris aparte grandan influon sur ĉi tiu agadkampo: lernu.net kaj edukado.net. La unua estas multlingva paĝaro por la senpaga lernado de Esperanto; la dua estas grandega kolekto de rimedoj kaj informoj por Esperanto-instruistoj. Ambaŭ projektoj estis financataj de la usona fondaĵo ESF, kaj iom post iom ekhavis propran vivon pro la konstanta alfluado de novaj vizitantoj, registritaj uzantoj, kaj volontulaj kunlaborantoj. Kvankam okazas iom da kunlaboro inter ili kaj UEA, tiuj projektoj restas esence sendependaj. Laŭ nia vidpunkto, la strategio de UEA pri Kapabligo devus nepre inkluzivi ilin. Kiel tiu

kunlaboro povus aspekti, ni ne povas diri nun, ĉar ĝi povos kreski nur el dialogo. Tamen, kiel komencpunkton ni volas prezenti unu eblon en skiza formo.

Ambaŭ retaj projektoj havis iom da sukceso pri varbado de donacoj, enspezado per reklamoj kaj vendoj, kaj simile. Tiuj enspezoj tamen ne sufiĉis ĝis nun por pagi la daŭran teknikan prizorgadon kaj evoluigon de la paĝaroj; necesas daŭra subtenado flanke de ESF. ILEI, siavice, luktas kun buĝeto nesufiĉa por dungi eĉ unu oficiston. Ni proponas krei novan Fondumon (aŭ fondaĵon) por Klerigo kaj Kapabligo, sub la egido de UEA sed kun partopreno de ĉiuj kvar organizoj (aŭ eventuale kvin, kun ESF). La celo de la Fondumo estus arigi rimedojn por financi la agadon sur ĉi tiu laborkampo, laŭ komunaj prioritatoj kaj kun la intenco iom post iom krei integritan sistemon de kursoj, instruistoj, ekzamenoj, trejnado, konferencoj, retpaĝaroj kaj eldonaĵoj. Ne necesus rapidigi tiun procezon; oni komencus ĉe la plej urĝaj bezonoj kaj la kunlaboro kaj kundedicardo kreskus iom post iom.

La ĉi-suba tabelo resumas tiujn ideojn kaj proponas kelkajn SMART-celojn por tiu kampo, kiuj parte baziĝas sur la sukcesa enkonduko de la KER-ekzamsistemo.

	ĜENERALA STRATEGIO	RETA EVOLUIGO
<p>KAPABLIGO</p> <p>Kunordiga instanco: Fondumo por Klerigo kaj Kapabligo, kunlabore kun ILEI/edukado.net/lernu.net</p>	<p>Strategia vizio: UEA – kleriga kaj aktiva organizo por esperantistoj je ĉiuj niveloj, kun emfazo pri lingvaj kapabloj, movadaj scioj, interkultura komunikado</p> <p>Ĉefa rimedo: Funda reorganizo de la eduka/kleriga flanko de UEA, ekz. per Fondumo por Klerigo kaj Kapabligo, cele al longperspektiva integriĝo kaj kunfinancado de ILEI, edukado.net kaj lernu.net</p> <p>Ĉefaj agadoj:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Kursoj, seminarioj, aranĝoj por pli altaj niveloj de lingvo-uzado • Eldonado kaj disvastigo de valoraj klerigaj verkoj en diversaj ĝenroj • Instruista trejnado pri lingvo-instruado, interkultura komunikado, kultura klerigado por plenkreskuloj <p>Kvinjaraj SMART-celoj:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Disvastigo de paroligaj/superaj kursaroj (ĝis 10 jare, diversregione) • Eldonprogramo (4 titoloj jare, kresko ĝis 3000 vendoj jare) • Novaj instruistoj (kresko ĝis 300 jare) 	<p>Strategia vizio: UEA – kanalo por konstanta alfluado de novaj esperantistoj tra retkursoj kaj retforumoj al surlokaj kursoj kaj kulturaj aranĝoj por parol- kaj kultur-kapabligo</p> <p>Ĉefa rimedo: Kunlabore kun edukado.net, lernu.net, kaj ILEI (ekz. kadre de la Fondumo), evoluigo de klerigaj kaj aktivigaj paĝaroj kaj rimedoj en la reto, kun forta ligiteco al eksterretaj agadoj kaj normoj</p> <p>Ĉefaj agadoj:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Daŭra evoluigo de retaj kursoj diversnivelaĵ kaj diversenhavaĵ • Eksperimentado pri novspecaj kursoj kaj aranĝoj por retaj lernantoj • Varbado por la KER-ekzamenoj kaj aliaj testoj de kulturaj konoj/lingvaj kapabloj <p>Kvinjaraj SMART-celoj:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Sukcesaj trapasoj de retaj kursoj je KER-nivelo B1 (kresko ĝis 5.000 jare) • Partopreno de retaj lernantoj en lokaj aranĝoj (kresko ĝis 2.000 novaj jare) • Sukcesaj ekzameniĝoj je KER niveloj B1, B2, C1 (ĝis 500 jare)

Agadkampo Komunumo

Pli frue ni konstatis, ke la signifo de UEA por la Esperanto-komunumo kuŝas ĉefe en du karakterizaj ecoj: ĝia kapablo kunigi multajn homojn el multaj landoj (ekzemple en UK), kaj ĝia rolo kiel garantianto kaj peranto de certa kvalito en ideoj, informoj, agadoj, eldonaĵoj, ktp. Se ni kombinas tiujn ecojn, ni vidas ke estas strategie grave por UEA krei aŭ aŭspicii projektojn kaj agadojn kiuj ebligas relative vastan partoprenon (aŭ estas geografie tre disvastigitaj) kaj *ankaŭ* kvalite elstaras, almenaŭ en siaj plej bonaj ekzemploj.

Ekzemplo de tia agado, kiu estas jam kulture signifa sed povus fariĝi ankoraŭ pli influa, estas la Libroservo. Dum jardekoj tiu servo estis la plej fidinda maniero akiri iun ajn eldonaĵon en Esperanto, kaj ties Katalogo estis nemalhavebla indekso de ĉiuj aĉeteblaj verkoj. Sed en la nuna mondo, la Libroservo bedaŭrinde postrestas. Ne temas nur pri la manko de oportuna elektronika mendosistemo, sed ankaŭ pri tio, ke la reto ebligas la kultivadon de komunumoj de legantoj, muzikŝatantoj kaj simile – kaj ĝuste tia kultivado devus esti strategia prioritato de UEA. En UK okazas renkontiĝoj kun verkistoj, libroprezentantoj, premioj kaj aliaj aranĝoj kiuj flegas nian legokulturon... sed tion eblas fari tutjare kaj en maniero alirebla por multe pli da homoj.

Laŭ nia vizio, la Libroservo estus nur unu ero en ampleksa kaj longperspektiva strategio de UEA sur ĉi tiu agadkampo. Por disvolvi kaj efektivigi tiun strategion, ni proponas krei novan Komisionon por Kultura Evoluigo, al kiu oni invitus kreantojn kaj aktivulojn el diversaj kulturaj sferoj (muziko, familioj, turismo, literaturo, scienco kaj tekniko, Vikipedio k.a.). Tiu Komisiono havus du ĉefajn taskojn: kunlabori kun la Centra Oficejo pri la evoluigo de la agadoj kaj servoj de UEA por la komunumo, kaj elkovi kaj varti diversajn projektojn partopreneblajn por multaj homoj, laŭ la modelo, ekzemple, de Vikipedio. Eblas, krome, ke tiu Komisiono havu iun rolon en la kunordigado kaj subtenado de la kunlaborantaj fakaj asocioj de UEA, kaj en la modernigo kaj ampleksigo de la Delegita Reto — du eroj en la tradicia strukturo de UEA, kiujn oni kutime (sed nepravigeble) traktas dise de la kultura kampo.

En tiu ĉi komunuma agado, la reto prezentas multajn novajn eblojn, kaj la Universalaj Kongresoj restos grava ĉiujara kulturfestivalo – sed ni vidas ankaŭ graviĝantan rolon por la regionaj komisionoj (pri Azio, Afriko, Ameriko kaj simile). Pere de regionaj kongresoj kaj aliaj aranĝoj (kursaroj kaj kunloĝadoj, konferencoj, lingvofoiroj, turneoj de muzikaj aŭ teatraj grupoj ktp), tiu regiona agado povas multe kontribui al la plivigligo kaj pliriĉigo de la Esperanto-kulturo. Ni do antaŭvidas pli gravan lokon en la strukturo de UEA por la regionaj komisionoj, kaj la ellaboron de regionaj strategioj por kultura evoluigo en proksima kunlaboro kun la Komisiono por Kultura Evoluigo. Eŭropo, laŭ ni, devus inkluziviĝi en tiu “regionisma” strategio, kaj necesos malfermi diskuton kun ĉiuj landaj asocioj en tiu mondoparto, kaj kun Eŭropa Esperanto-Unio, pri la plej oportunaj organizaj solvoj en tiu historia vartejo de la Esperanto-movado.

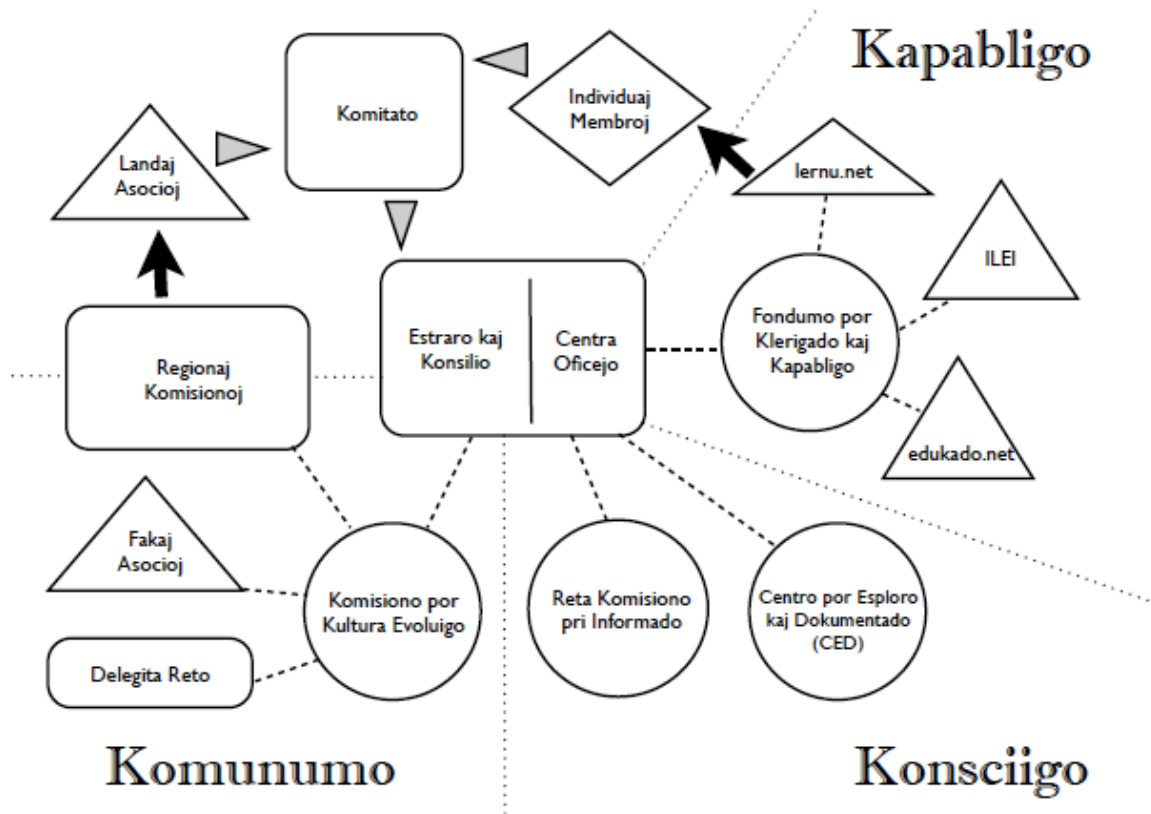
Indas diri kelkajn vortojn pri plia aspekto de la komunuma agado: esperantista solidareco. La tutmondiĝon de Esperanto nature akompanis la estiĝo de novaj formoj de amikeco kaj subteno trans ekonomiajn kaj politikajn dividojn – ekzemple inter eŭropanoj kaj afrikanoj, inter japanoj kaj vjetnamanoj, aŭ inter nord- kaj sud-amerikanoj. Tiu agado okazas parte kunordigite, ekzemple per la fondaĵoj de UEA, kaj parte per individuaj iniciatoj. Strategie, UEA devus provi kreskigi la amplekson kaj kvaliton de tiu agado. Ni pensas pri modeloj kiel tiu de la evoluhelpa organizo Oxfam, kiu ebligas al donacantoj elekti inter multaj konkretaj celoj por sia kontribuo, kaj samtempe klerigas ilin pri la realaj kondiĉoj kaj kunteksto de la helpagado. Kiel prioritatan novan servon de UEA, ni proponas la kreon de retejo kiu plenumas similan rolon en la Esperanto-movado, prezentante la realajn kondiĉojn, bezonojn, kaj kontribu-povon de individuoj, grupoj kaj asocioj tra la mondo.

Tiujn ideojn pri la agadkampo Komunumo resumas la ĉi-suba tabelo.

	ĜENERALA STRATEGIO	RETA EVOLUIGO
<p>KOMUNUMO</p> <p>Kunordiga instanco: Komisiono por Kultura Evoluigo, kunlabore kun la Roterdama CO, la regionaj komisionoj, kaj la fakaj asocioj</p>	<p>Strategia vizio: UEA – asocio por partoprenema, aĉetema, kreema publiko sur diversaj kulturaj kaj fakaj kampoj; portanto kaj evoluiganto de la esperantista idearo</p> <p>Ĉefa rimedo: Regionaj komisionoj – pli ampleksa kunordiga/inspira/organiza rolo pri regionaj kongresoj, kulturfestivaloj, konferencoj, lingvofoiroj ktp; simila rolo por kelkaj fakaj asocioj</p> <p>Ĉefaj agadoj: Komuna strategio pri regionaj kongresoj: programeroj, financado, teknika subteno, reklamado k.s. Komuna strategio pri lingvofoiroj, konferencoj, kaj aliaj kulturaj prezentoj je regiona nivelo</p> <p>Kvinjaraj SMART-celoj: Kresko de partopreno en regionaj kongresoj Kresko de vendoj de kulturaj varoj Pli multaj kaj pli profesiaj kulturaj prezentoj en ĉiu regiono</p>	<p>Strategia vizio: UEA – faciliganto de internaciaj projektoj sur la kampoj de kulturo, naturaj kaj homsciencoj, edukado, ekonomio, naturprotektado, solidara helpo k.s.</p> <p>Ĉefa rimedo: Komisiono por Kultura Evoluigo – nova komisiono i.a. por la elstarigo kaj antaŭenigo de kelkaj grandaj partoprenigaj projektoj en la reto</p> <p>Ĉefaj agadoj: Plivastigo de la Libroservo al plenfunkcia reta vendejo kaj komunumo de uzantoj, kun aldono de recenzoj, komentoj, forumoj k.s. Daŭra pliriĉigado kaj plivastigo de Vikipedio, inkluzive de projekto Vizaĝoj Kreo de retejo por faciligi solidarecajn rilatojn inter esperantistoj</p> <p>Kvinjaraj SMART-celoj: Kresko de retaj vendoj kaj uzantoj de la reta komunumo de la Libroservo Ĝis 20000 novaj vikipediaj artikoloj jare, inkl. 400 pri Vizaĝoj Kresko de perretaj donacoj kaj subten-agoj</p>

Agadkampo Kunordigo

La demando pri kunordigo trakuras ĉiujn agadkampojn, kiujn ni traktis ĝis nun. Eblas resumi niajn proponojn per jena diagramo:

Kadre de ĉi tiu lasta agadkampo, ni volas fokusiĝi ĉefe al la supra maldekstra parto de tiu bildo, t.e. al la roloj de la Komitato kaj Estraro, la landaj asocioj kaj la regionaj komisionoj, la Centra Oficejo kaj la individuaj membroj.

Al ni estas evidente, ke la nuna strukturo de la gvidorganoj de UEA ne estas adekvata al la strategiaj bezonoj skizitaj en ĉi tiu dokumento. La Komitato, la supera organo de UEA kiu fiksas la buĝeton, elektas la Estraron, kaj respondecas pri la Statuto kaj regularoj, kunsidas nur iom pli ol dek horojn jare, kaj apenaŭ aktivas inter la kongresoj (kvankam unuopaj komitatanoj, kompreneble, povas esti tre aktivaj). La Estraro, siaflanke, ja aktivas tra la jaro, sed kun nur 6-7 volontulaj anoj alfrontas vastan taskaron kiu pli taŭgus por sama nombro de plentempaj oficistoj. Ni ne povas imagi, ke la programon proponitan ĉi tie eblus kunordigi en tiaj kondiĉoj.

Tial ni proponas la starigon de nova organo, kiu en la komenco povus funkcii simple kiel nova komisiono kreita de la Komitato, sed kiu fariĝus parto de la regula

strukturo de UEA per posta revizio de la Statuto. Tiun novan organon ni proponas nomi la Konsilio. Ĝi havus proksimume 20 membrojn, elektitajn el inter la membroj de la Komitato laŭ diversaj kriterioj inkluzive de pruvita aktiveco sur la ĉefaj agadkampoj de UEA, regiona reprezentado, kaj specialaj scioj aŭ laborpreteco. La Estraro povus daŭre elektiĝi per aparta Komitata voĉdono, kiel ĝis nun (por ne tro rompi la tradician strukturon), sed ĉiuj estraranoj estus ankaŭ anoj de la Konsilio.

Laŭ nia ideo, la Konsilio plene dividus la taskaron de la Estraro, escepte de maloftaj konfidencaj demandoj por kiuj pli taŭgus malgranda grupo de decidantoj. Ĉiu estrarano do gvidus pli grandan teamon de homoj, kiuj estus bone informitaj pri la tuta gamo de agadoj kaj strukturoj en UEA, eĉ se ĉiu dediĉus sin al nur unu difinita tasko aŭ agadkampo. La Konsilio respondecus pri la disvolvado kaj efektivigo de la strategio sur ĉiuj agadkampoj. Ĝiaj anoj estus en konstanta kontakto inter si per retaj kaj aliaj rimedoj, kaj formalaj plenkunsidoj okazus kelkfoje jare (ekzemple ĉiun duan aŭ trian monaton).

Unu el la strategiaj prioritatoj de la Konsilio, evidente, estus la kreskigo de la membraro (kaj do la financa bazo) de UEA, laŭ ideoj skizitaj pli frue en ĉi tiu dokumento. Tion ni indikis en la ĉi-supra bildo per du grandaj sagoj, kiu montras la aliĝadon de novaj landaj asocioj (maldekstre) kaj novaj individuaj membroj (dekstre). Kvankam ne eblas plene montri la integritecon de tiu varba agado en la tuta strategio, tio espereble helpos memori, ke ĉi tiu strategio ne celas simple vivteni la Asocion, sed meti ĝin sur novan vojon al kresko kvanta kaj kvalita. Grava elemento en tio estos la plivastigo de la reta ĉeesto de UEA, ekzemple per la transformo de la Jarlibro kaj la Delegita Reto al rete konsultebla kaj redaktebla datumbazo kiu faciligas kontaktojn kaj kunlaboron inter ĉiuj aktivuloj de la Asocio.

Ni diris ankoraŭ nenion pri la rolo de la Centra Oficejo en ĉi tiu strategia vizio. Neniu devus subtaksi la gravecon de la oficeja laboro: ĝi estas absolute kerna en ĉiu realisma provo plibonigi nian agadon. Kelkloke en ĉi tiu dokumento ni esprimis la konvinkon, ke kelkaj agadkampoj bezonas oficejan subtenon, kiun ili ĝis nun ne havis. Ni ankaŭ tuŝis agadojn, ekzemple la Libroservon, kiuj jam apartenas al la taskaro kaj kompetento de la Oficejo. Evidente la praktikaj sekvoj de ĉi tiu strategio por la oficeja laboro estas tre zorge esplorendaj, en kunlaboro kun la Ĝenerala Direktoro kaj aliaj oficistoj. Ne utilas ŝarĝi la Oficejon per novaj taskoj, se oni ne donas al ĝi ankaŭ la necesajn rimedojn por plenumi ilin. Ni antaŭvidas, ke la efektivigo de ĉi tiu strategio postulus signifan investon en la teknika kaj homa kapacito de la Oficejo, kaj rilatojn de reciproka fido kaj subteno inter la Oficejo, Konsilio kaj Estraro. La historio montras, ke tiaj rilatoj ne disvolviĝas de si mem: ili bezonas konscian flegadon. En ĉiuj diskutoj pri nia strategia direkto, ni tenu tiun principon firme en memoro.

En la ĉi-suba tabelo ni resumas ĉi tiujn ideojn pri la agadkampo Kunordigo.

	ĜENERALA STRATEGIO	RETA EVOLUIGO
KUNORDIGO Kunordiga instanco: Nova Konsilio de UEA, kunlabore kun la Estraro kaj Centra Oficejo	Strategia vizio: UEA – organiza kadro por strategie konscia, harmonia kunlaboro de multegaj aktivuloj diversnivele kaj tutmonde, kun kontenta kaj efika profesia stabo kaj klara divido de respondecoj Ĉefa rimedo: Vidu la ĉi-supran organigramon, kiu ordigas la rimedojn listigitajn sub la aliaj agadkampoj. Aldona novigo estas la kreo de ĉ. 20-kapa Konsilio kiu inkluzivas la Estraron kaj kunlaboras kun ĝi por organizi kaj gvidi la ĉefajn laborojn. Ĉefaj agadoj: Plifortigo kaj disvastigo de landaj asocioj Kreskigo kaj aktivigo de individuaj membroj Kvinjaraj SMART-celoj: Vidu dekstre (samaj)	Strategia vizio: UEA –peranto de informoj, kontaktoj kaj kunlaboro inter aktivaj esperantistoj ĉiulande por ĉiuspecaj celoj Ĉefa rimedo: Transformo de la Jarlibro kaj la Delegita Reto (eventuale ankaŭ Pasporta Servo) al rete konsultebla kaj redaktebla datumbazo de UEA (ligita al esperanto.tel aŭ uea.tel) Ĉefaj agadoj: Investo en la kreo de tia datumbazo (eventuale kunlige kun ĝenerala renovigo de la datumsistemo de UEA) Eksperimentado pri novaj kategorioj de membro, delegito, aktivulo Kvinjaraj SMART-celoj: Kresko de landaj asocioj kun almenaŭ 100 membroj (ĝis 80) Kresko de membraro (ĝis 8000) Kresko de Delegita Reto (ĝis 2000) Kresko de aktivularo (ĝis 3000)

Kiel pluri en la strategiaj diskutoj?

Kiel dirite en la komenco, ni celas per ĉi tiu dokumento stimuli kulpensadon kaj kundiskutadon. Strategio, kiel lingvo, ne konsistas nur el surpapera plano; kiel Esperanto mem, ĝi ekvivas en la koroj kaj mensoj de la homoj, kiuj elektas kredi je ĝi kaj utiligi ĝin diversmaniere kaj diversele. Ni estas ankoraŭ malproksime de tiu situacio. Tamen, per ĉi tiu superrigardo de la strategia tereno, ni invitas vin ekpaŝi sur tiun vojon. Kian Asocion ni volas havi? Kion ni povas fari por estigi ĝin? Kiel niaj diversaj agadkampoj kaj la tuta bunteco de niaj organizoj kaj tradicioj povas kompletigi kaj riĉigi unu la alian? Tiuj demandoj meritas la atenton kaj kreaĵon ideadon de ni ĉiuj.

Por faciligi reagojn, diskutojn kaj pluplanadon, la Komisiono pri Strategiaj Demandoj kreis retan forumon, kie eblas afiŝi komentojn, demandojn, kaj proponojn. Same en la UK en Hanojo ni bonvenigos konstruan kritikon kaj kunlaboron. Ekde nun, la fokuso de nia dokumenta laboro estos la kreo de pli detalaj strategiaj laborplanoj pri la diversaj agadkampoj. Ni esperas en la venontaj dek du monatoj kultivi vastan bazon de interkonsento kaj entuziasmo por la realiga laboro, kiu atendas nin ĉiujn.

La Komisiono pri Strategiaj Demandoj konsistas el dek homoj elektitaj de la Komitato de UEA en Havano en 2010:

- *Peter Balázs*
- *Osmo Buller*
- *Renato Corsetti*
- *Loes Demmendaal*
- *Mark Fettes (kunordiganto)*
- *Stefan MacGill*
- *Michael Boris Mandirola*
- *Sonja Petrović-Lundberg*
- *Ileana Schroder*
- *José Antonio Vergara.*